

Positieve intentie

Soms snap ik dingen niet zoals ze bedoeld zijn. Door mijn ziektebeelden en mijn jeugd heb ik soms een ander beeld van hoe dingen horen te zijn. Ik snapte bijvoorbeeld helemaal niets van het begrip positieve intentie. Onderstaand een brief aan de hulpverlener die de tijd nam het mij uit te leggen:

Bedankt dat je even de tijd nam en me alsnog hebt uitgelegd wat positieve intentie is. Ik was in de war en raakte door al jullie verhalen nog meer in de war. Ik dacht dat jullie probeerden te vertellen hoe ik zou moeten denken en dat klonk net als destijds in de sekte ... Natuurlijk was het niet hetzelfde, maar in die sfeer zat ik. Ik zag alleen maar leugenaars voor me, die me in verwarring wilden brengen en hoe meer uitleg, hoe erger het werd. Ik zat tegen een paniekaanval aan, voelde me helemaal raar worden. Hyperventilerend snakke ik naar adem; ik voelde me zo verdrietig en onveilig dat het leek alsof de grond onder mijn voeten verdween.

Gelukkig voelde jij dit aan en nam je wat extra tijd voor me. Nu snap ik dat je het begrip 'positieve intentie' alleen kunt gebruiken als het over jezelf gaat. Wat een ander precies bedoelt, dat weet je namelijk niet. Dat vul je zelf in. Ik snap het eigenlijk nog niet helemaal voor wat 11 september (9/11) betreft; hoe zie je dat dan? Zouden degenen die de vliegtuigen bestuurden de positieve intentie hebben gehad de wereld te redden? Kun je dat zo zien?

Toen ik in de sekte zat, ronselde ik mensen; ik sprak meisjes (kinderen nog) aan en nam hen mee om in de sekte te gaan wonen. Ik wilde ze redden van de hel, ik wilde een veilig leven met God voor ze. Ik bedoelde het goed, maar het was niet goed. Ik nam ouders hun kinderen af en ik ontnam die kinderen hun ouders, familie en vrienden. Voorganger E. en pastor M. in Amerika zeiden ook dat ze deden wat ze deden uit liefde voor God. Ik hielp hen, omdat ze zeiden dat het Gods wil was; hun

positieve intentie was dat ze mensen wilden behoeden voor de hel.

Sorry, maar ik wil het er toch nog even over hebben, want ik ben echt flink door elkaar geschud. Ik blijf bij mezelf, maar wil wel uit de wirwar komen.

Hoe ik het nu begrijp is dat positieve intentie is als je het echt goed bedoelt, ondanks dat het niet goed is. Als je zegt dat je intentie positief is, maar je doet iets uit machtsmisbruik, dan is dat liegen.

Ik beseft dat er nog genoeg werk aan de winkel is. Ik ben geschrokken van wat er met me kan gebeuren als ik iets niet goed begrijp; ik moet dit even een plekje geven. Hopelijk leer ik hier toch iets positiefs van en word ik er sterker van.

Het begrip positieve intentie heeft een hoop bij me teweeg gebracht. Ik begon te malen over het hersenspoelen. Als dit positief was (om je te behoeden voor de hel), dan was voorganger E. ook positief ... Hij handelde toch uit liefde voor God? Hij wilde toch dat de mensen niet naar de hel gingen, maar naar de hemel? Als hij het positief bedoelde, dan kan het niet fout of verkeerd zijn en als iedereen het zo ziet, dan ben ik dus fout en verkeerd. Ik raakte helemaal in de war en begreep er niets meer van.

Ik ben er nu achter dat je positieve intentie alleen kunt gebruiken met betrekking tot jezelf, want je weet alleen van jezelf of je iets goed bedoelde of niet. Ook al zegt een ander 'ik bedoel het positief', dat wil niet zeggen dat het positief is. Je kunt iets uit macht doen en het toch positieve intentie noemen. Net zoals voorganger E., pastor M. en de sekte in de woestijn, ze zeiden allemaal dat ze het uit liefde voor God deden, maar uiteindelijk deden ze het voor hun eigen lusten.

Ik werd gek destijds, ik werd misbruikt! Ik werd verkracht en opgesloten, maar ik moest dankbaar zijn. Ik moest mijn leven voor God neerleggen. Als ik dit niet in liefde ontving, dan was ik zondig en niet dankbaar voor wat God voor mij had gedaan; ik zou naar de hel gaan. Mijn verleden was al een hel,

daar wilde ik niet meer naar toe, maar nu werd ik ook misbruikt. Mijn leven voelde als de hel op aarde. Het deed pijn, het was vies en ik moest er ook nog dankbaar voor zijn. Ik voelde me zondig omdat ik en niet dankbaar was en het niet fijn vond; het druiste tegen mijn gevoel in, maar voorganger E. wilde alleen dat ik in de hemel kwam. Hij misbruikte mij omdat God dat wilde. Als hij dat niet deed, was ook hij zondig en weerhield ik hem ervan om Gods wil uit te voeren.

Ik moest God op mijn knieën danken dat ik misbruikt werd en ik deed het ook nog. Het ging tegen mijn gevoel in, ik werd verscheurd van binnen, maar ik deed het en smeekte God om vergeving. Ik kon mijn leven niet zoals Jezus neerleggen en mijzelf laten kruisigen, dus ik was het niet waard om Gods kind genoemd te worden. Ik was ongehoorzaam en werd daarom opgesloten. Ik was volledig afgesloten van de buitenwereld, ik mocht niet eten (ik moest vasten) en ik werd op alle mogelijke manieren misbruikt. Na weken was ik totaal murw; ik leefde in een roes. Mijn lichaam voelde niks meer, maar mijn geest was sterk. Ik verkeerde buiten mijzelf in een waan. Ik zag God en ik bad tot hem:

*'God, neem mijn leven,
neem mij mee naar uw hemel,
naar Uw oneindig liefdevolle Koninkrijk,
daar ben ik veilig en voor altijd bij U.
Waarom neemt u mijn lichaam niet?
Ik heb het niet meer nodig.
Neem mij in uw armen,
ik ben er klaar voor om bij U te zijn.'*

Als je klaar bent om naar God te gaan en als je God kent, dan leef je ook niet met de tijd, want voor God is het begin (Alfa) hetzelfde als het einde (Omega). Het einde is een nieuw begin. God is en was en zal altijd zijn. Zijn koninkrijk op aarde zoals in de hemel ... Maar dan is God hier nu ook en als er geen tijd bestaat, dan ben ik al in de hemel en hoef ik niet meer terug te keren naar mijn lichaam, want dat is een zondig iets, mijn lichaam is geboren om misbruikt te worden. Ik heb jaren in deze waan geleefd.

Totdat voorganger E. mij verkrachtte in bijzijn van zijn jongste zoon, die toen een jaar was. Het kind raakte in shock, werd paars en stopte met ademen. Ik schrok, maar hij liet hem gewoon op de grond liggen. Vanaf die tijd liet E. hem vaker toekijken. Ook viel het mij op dat zijn andere kinderen in bad allemaal rare spelletjes deden, seksueel getinte spelletjes. Ik schrok wakker en probeerde mezelf te verdrinken door in bad onder water te blijven, maar ik kon het niet. voorganger E. had me zo vele keren voorgehouden dat ik naar de hel ging als ik mezelf van het leven beroofde.

Ik vluchtte, maar voorganger E. wist me steeds tegen te houden. Ik rende de straten door, maar elke keer werd ik weer mee teruggenomen. Ik was bijna bij de bus ... bijna bij de trein ... en daar was voorganger E. weer. Hij sleepte me over de grond mee terug naar de sekte. Niemand durfde iets te doen. Hij pakte me bij mijn keel, ik stikte bijna, maar ik vond het niet erg. Ik was tenslotte al twee keer eerder bijna gewurgd. Ik dacht alleen: als ik nu maar niet bijkom. Als ik nu maar dood blijf. Eenmaal weer thuis werd ik in elkaar geslagen en weer opgesloten. Ik probeerde pillen te slikken, maar het waren er niet genoeg. Ik werd steeds weer wakker en dan lag hij boven op mij. Dit ging jaren zo door, maar op een dag was ik vijf minuten alleen thuis. E. was naar zijn werk en zijn vrouw ging even de kinderen naar school brengen. Ik had maar vijf minuten nodig. Ik rende naar buiten en keek niet meer om.

Ik ben er nu achter dat je positieve intentie alleen kunt gebruiken met betrekking tot jezelf, want je weet van jezelf of je iets goed bedoelde of niet. Ook al zegt een ander 'ik bedoel het positief' wil niet zeggen dat het positief is.